

Loet van der Lee

In de rubriek Monitor proberen we regelmatig een in de Benelux woonachtige muzikant kort en bondig aan het woord te laten. Deze keer is het de beurt aan Loet van der Lee. Loet van der Lee is een trompettist die lichte muziek studeerde aan het Hilversums conservatorium, latin workshops volgde bij Jan Laurens Hartong (leider van Nueva Manteca), en debuteerde als latin trompettist bij de Bongo Bop All Stars die afgedankte arrangementen van Manteca speelde. De afgelopen tien jaar bracht hij een jazz-cd uit op A-Records, speelde hij met zijn eigen jazzkwartet en stond hij als blazer bij diverse big bands en salsa- en merengue-orkesten. Hij speelt vast bij de band van Gerardo Rosales en is een van de trompettisten van het Oye Listen-project La Banda.

WIE IS JE FAVORIETE LATIN TROMPETTIST?

Jesús Alemañy en ook Arturo Sandoval. Sandoval is in mijn ogen een technisch wonder. Bij het bespelen van de trompet is techniek heel erg belangrijk en daar is Sandoval heel erg ver in. Jammer dat het niet altijd even smaakvol is. Jesús Alemañy heeft meer een klassiek geluid, de son in een modern jasje. Ik probeer mezelf te ontwikkelen als een *lead*- en sectiespeler maar ook als solist. En wat dat betreft is Alemañy echt een voorbeeld voor me.

WAT IS VOOR JIJ HET VERSCHIL TUSSEN JAZZ EN SALSA?

Het geluid, de *sound*, is een belangrijk verschil. Jan Hartong heeft me op het conservatorium het verschil laten horen tussen de Latijns-Amerikaanse en Europese trompettist. Dan had hij het over twee verschillende tonen die je hoort als je bijvoorbeeld Jarro Hoogendijk naast Arturo Sandoval zet. Het heeft alles te maken met de muziek waarmee je opgroeit en welk ideaalbeeld je dus hebt als je als jonge muzikant begint. De mensen op Cuba zijn opgegroeid met een bepaald geluid op trompetgebied. Dat is voor hun onomstotelijk de waarheid. In Europa hebben de trompettisten een heel ander groot geluid. Daarnaast is de timing verschillend. Jazz speel je op

de tweede en de vierde tel, de swing. Bij salsa is het clavierpatroon je leidraad. Dat is een enorm verschil.

JAZZBLAZERS ZIEN DE SALSA - OPTREDENS VAAK ALS LEUKE SCHNABELS. IS SPELEN BINNEN DE CLAVE TE DOEN VOOR DE SCHNABELLAAR?

Nee, dat is niet te doen. Daar moet je heel serieus mee omgaan. Het is een proces van veel luisteren naar salsa, latin-jazz en aanverwante muziek. Kijk, je kan het clavierpatroon natuurlijk best tikken maar je moet het gaan leren voelen. Als je wakker wordt en je hoort een salsa-nummer dan moet je gewoon in één keer het clavierime kunnen slaan. Daar moet je veel voor studeren.

Ik heb jarenlang te maken gehad met de kritiek van latin muzikanten dat ik achter de *beat* speelde in plaats van op de *beat*. Dat ik niet in clave speelde en bovendien vaak te gecompliceerd speelde. Jazz en salsa is in het begin moeilijk te combineren. Bij een jazzcombo willen ze liefst alle Coltrane-riedeltjes in twee minuten voorbij horen komen. Als je daarna bij een salsa-band moet spelen valt het niet altijd mee om dan die knop weer om te zetten. Ik heb vaak het commentaar gehad dat ik een Europese speler was met het Europese gevoel voor muziek. Maar ja, ik ben er altijd tegenin gegaan en heb mezelf proberen te verbeteren. Toen ik vorig jaar

met Venezuela Sonora van Gerardo Rosales meespeelde stond ik naast de Cubaanse trompettist Luis Marquez te spelen. Daar heb ik ontzettend veel van geleerd. Omdat hij zijn hele leven niet anders gespeeld heeft, was die latin timing bij hem perfect. Elk optreden met hem was voor mij een redelijk confronterende les.

IS BINNEN JOUW JAZZ-PLANNEN NOG RUIMTE VOOR LA TIN?

Het is een luxe om je op één stijl of genre te richten. Dat bestaat eigenlijk niet meer, muzikanten van nu zijn gedwongen om meerdere dingen tegelijk te doen. Er zijn ook geen klussen meer waarbij je twee weken lang in dezelfde club speelt. Naast mijn jazz-activiteiten zal ik er alles aan doen om ook een hele goeie latin blazer te worden. Vanavond speel ik in een bigband die oude swing speelt. Dat is weer heel iets anders, maar dat wil ik ook optimaal doen. Mocht het zo zijn dat ik bijvoorbeeld doorbreek in een ander genre dan zal ik de salsa zeker niet helemaal de rug toekeren. Dat kan niet meer. Ik heb die muziekstijl in mijn hart gesloten. Ik speel al een jaar of tien salsa. Ik vind het lekkere muziek, het swingt en nodigt uit tot dansen. Bovendien sta je niet voor een statisch publiek te spelen en het is nooit saai.